

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

38. De admirabili virtute aquæ ab Episcopo benedictæ, & per Diaconum
adspersæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

adaginta, apparuit ei Apostolus Petrus, dicens. Oraui pro te, & dimissa sunt tibi omnia peccata tua, præterquam impositionis manuam. Hoc enim solum abs te requiretur, siue bene, siue fortassis aliter id egeris.
libr. 9. cap. 34. Ecclesiast. hist. Tripartite. Thesaurus libr. 5. cap. 21. Ecclesiast. hist. De admissibili viriente aquæ ab Episcopo benedictæ, & per Diaconum adspersæ.

C A P. XXXVIII.

A pud Apameâ Marcellus Episcopus cum videret Præfectum Orientis cum suis, quos habebat militibus in templo Iouis diruendo parum proficere, propter structuræ totius firmitudinem, & solidissimorum lapidum magnitudinem ac duritiam, iamq; Præfectus de successu desperaret, Episcopus Præfectum quidem misit ad alias ciuitates, ipse vero Deo supplicabat, ut templi destruendi præberet successum. Inter haec venit quidam non cuiusque rationales ratione sum. Propter peritus, sed lapides & ligna in humeris fere assuetus. Is ergo accedens, promisit facile templum esse soluendum: duorum autem mercedem poscebat artificum. Cumque hoc faclus Pontifex promisisset, hoc ille machinatus est. Cohærebat enim templo in altitudine constituto ex quatuor lateribus porticus, eratque columnæ ingentes, & altitudinem templo habentes æqualem. Singularum vero columnarum erat sedecim cubito-

rum.

576 COLLATION. SACRARIUM. Porro natura lapidis durissima erat, quia non facilè quibuslibet ferramentorum genibus rumperetur. Harum itaque tres per centum suffodiens, & sub earum basibus fonte ligna supponens, immisit ignem. Quo factu non poterat ligna naturaliter ignis accendi. Dæmon etenim quidam deterius apparuit qui flammarum secundum vires suas precebat operari. Cumque frequenter hoc faceret, & molitionem suam explore non posse, ei auerunt hoc Pontifici meridie dormienti. At ille repente ad Ecclesiam concurrentes, & quam in vasculo portari præcipiens, auctor posuit sub altari. Ipse vero in pavimento pecta fronte elementi Domino supplicabatur, amplius tyrannidem dæmoni ullam peneret, sed ut infirmitatem illius denudaret, signum propriæ virtutis ostenderet, ac ne ex hoc infidelibus exsultationis occasio nascitur. Hæc cum dixisset, facto signaculo cruce in aqua, quandam diaconum suum Equitum fide & zelo munitum, sumere iussit aquam & velociter currere, & cum fide adspiceret, quæ supponere. Quod cum fuisse factum, dominus effugit, non ferens aquæ virtutem, legum autem velut oleum habuit illius aquæ noua comprehensa sunt ligna, & repente confusa. Columnæ vero suffulcræ subsidio nudæ & ipsæ ceciderunt, & alias duodecim usq; traxerunt. Tum latus quod coherbat templo

Videntia ruine detractum est. Sonus autem
orū genitores percutiuntur, & aspergim
ent se. Et cū inimici dæmonis aper
tus fugantur, in diuinā laudes ora
bant. Sic verò & alia templo sacratissimus
destruxit. Qui & victoribus scri
bunt martyribus, & rescripta suscipiebat, &
sacrificiū etiam ipse martyrio coronatus est.
Iuan Naucler. Chronicorum vol. 3. generat. 34. De
vīnitate maledictionis sacerdotalis, in quo sđa chori
zantes sub diuino officio vigiliæ nativitatis domini
ce.

C A P. X X I X.

Imperante Henrico accidit miranda res in
Saxonia, in diocesi Magdeburgensi, vbi e
st Ecclesia S. Magni. Quidam sacerdos dum
missam celebraret in vigilia Nativitatis domi
ni, simul viri, cum 15. mulieribus in cœmi
to Ecclesie choreas duxerunt, ac sacerdo
tes cantantem impediebant. Iussit sacerdos
qui cœcerent, aut abirent: sed ipsi sacerdotem
deseruerunt. Ille amaricatus, imprecando dixit:
Plecat Deo & S. Magno, vt ita cantantes per
maneant usque ad annum: & ita factum est, vt
toto anno sine intermissione cantantes chor
erent. Mirabile dictu: toto illo anno nec ros,
nec pluvia super eos cecidit, nec vestimenta,
nec coquimenti, nec obsecunda aucta
re sunt attrita. Anno autem reuelu
to Hieronimus Episcopus Colonensis ad lo
quacumque tempore, quod sacerdos eos ligauet.

526